

казу з 10 квітня 1905 року за школу, зруйнування або рабунок маєтків по селах хазяї тих маєтків повинні погодувати на суд, щоб він зискав з них гроши за школу. Постанови по-вітових комісій, про які згадано в пункти першого Царського наказу з 10 квітня 1905 року, мають, на прохання зainteresованих в тому людей, видавати їм. Коли ті, кого суд присуде сплатити за погроми й рабунки, не мають чим заплатити, тоді можна по-загальнішим особливим для селян законам продати за довг рухом й не рухоме добро їх (себ-то худобу, одежду, хату, грунт тощо).

ПЕТЕРБУРГ, 12 мая. В комісії Шипова ді-хто висловився за те, щоб членам „подходних присутствій“ (які рішать справу заведення податку з прибутку) дозволено переглянути бансковські книги, щоб перевірити слова плательщиків, інші знов були проти цього. Та сама комісія висловилась за те, щоб списки, хто й скільки має платити виставлено для огляду народу.

ПЕТЕРБУРГ, 13 травня. Чутка, яку надрукували де-які газети, будім то якийсь офіцер у Таганрові образив петербурзького адвоката Грузенберга, цілком хвальшиви. Грузенберг не був наявіт у Таганрові.

МОСКВА, 12 мая. Що до того, що юрба людей розстріляла на Лосиному острові двох шпигів, виявилось, що шпигів, які стежили за одним з них, що обирали взаємний кредит, пізнав один з бувших на мітингу. Попереду їх були прив'язані, щоб вони не перешкоджали; коли ж люди з мітингу розійшлися і зосталось тільки 71 душа, то оті, що зосталися, і розтріяли шпигів. Одного—Хведорова вбито відразу, другого ранено в чотирьох місцях, в двох місцях кулі пройшли наскрізь. Арештовано двох непевних людей.

В Москву прибувають безробітні з інших губерній. На вокзалах зібрається народ. Коли поїзд виходить, почали співати революційні пісні. Прибули ко-акти й розігнали людей.

НОВГОРОД, 12 мая. Звітка, над-рукована в „Русском Слові“ за 4 мая, що рота салдатів, послана в дем-янський повіт для відхилення селянських розріхів, не схотіла стріляти, хвальшиви. Так навіть не було селянських розріхів. Новгородський губернатор Меден.

ПЕТЕРБУРГ, 13 мая. Царь затвер-див проект державної ради про за-безпечення салдатів, загинувших на війні, і їхніх найближчих родичів, яких вони содержували своєю пра-дею.

Чутка, що департамент уделів зможе з заграничними фірмами про-дати їм удельні ліси, хвальшива. Ни-яких переговорів про це не було і ніяких умов про це не роблено.

Редакція „Правительственного Ві-стника“ оголосила, що намісць „Рус- ского Государства“, видаватимуть ве-чірні додатки до „Правительственного Вістника“.

ОДЕСА, 13 мая. В городі почався стрій матросів; страйкує кілька ти-сяч душ, вимагають поліашення еко-номічного стану, пароходи не вийшли в назначені рейси (подорожі). Порт стереже військо.

Воєнний суд присудив повісити уче-ника електро-технічної школи Бей-ланда, якого розбійник напав на ква-тиру Карейского.

Заграничні телеграми.

ХРИСТИЯНІЯ, 12 мая. Стратінг од-ноголосно згодився на раду міністра-президента поховати Генриха Ібсена державним коштом.

Вечірні телеграми.

ПЕТЕРБУРГ*, 12 травня. Державна дума. Петражицький супре-чить графів Гейдену і визнає піл-ком можливим і бажаним обговорю-вати проект закону. Ледницький при-стас де думки гр. Гейдена, щоб од-касти обговорювання. Після недов-го обміну думками, гр. Гейден зри-кається своєї пропозиції. Проект за-кону обговорюють далі. Набоков суперечить проти де-яких вказівок ора-торів, що ніби-то сей закон надає ба-гато правил поліції: арештовувати п'яних, що порушують тишу і дер-жать по участках таких, що почу-вають себе безпомічними. Він стоять на тому, що про це треба сказати в законі. Фон-Рутцен говорить, що го-ловна вага проекта закону в тому, щоб викинуті усі ті додатки, що по-роблено в судових статутах з 1864. Ледницький радить перенести проодміну усіх суперечностей новому закону з пояснюючою запискою до тексту проекту закона. Промовець каже, що, не вва-жаючи на позве бажання винищити усі латки, покладені на судовий статут 1864 р., перед думою стоїть далеко біль-шої ваги питання: воля сумління, зі-барань, спілок. По думці Кузьмина-Ка-раваєва конче потрібно не тільки вка-

зувати в проекті зокону, які саме статі треба викинути, але треба й текст тих статей наводити уповіні. Янчевський говорить, що опріч незай-маності помешкання громадянам треба гарантувати незайманість і поза-помешканням.

Медведев доводить, що не слід вва-жати на те, що проект закону стрі-нить лихи умовини внутрішнього життя, з тими умовинами доведеться рахуватися заведенням у життя но-вих законів, котрі потроху сприя-тимуть кращим умовинам. Усе враз пе-ребудовати неможливо. У нас все по-гніло: все повинно оновитися. Далі Медведев пропонує, щоб у проекті закону згадати про громадян, котрих позбавляють волі.

ПЕТЕРБУРГ, 13 травня. Відомості показують, що адміністративно висла-них по постановам „особого совєща-ння“, що заведено на підставі ст. 24 „положення“ про охорону і по распо-ряженням генерал-губернаторів на підставі ст. 19 п. 17 військового стану від кінця жовтня 1905 р. і до кінця минулого квітня становить 6825 чоловік. З того числа по постановам „особого совєща-ння“ заслано 5446 душ. Уважнено в порядку ст. 21 та 29 і примітки до ст. 33 „положення“ про охорону строком до 1 травня було 2627 чол.; до того-ж строку було арештованих 3351 таких, що притянуті до одві-чальності на підставі ст. 1035 уст-арного. Діла про сих в'язнів мають бути або-ж передані на розгляд суд-шешкоджали; коли ж люди з мітингу розійшлися і зосталось тільки 71 душа, то оті, що зосталися, і розтріяли шпигів. Одного—Хведорова вбито відразу, другого ранено в чотирьох місцях, в двох місцях кулі пройшли наскрізь. Арештовано двох непевних людей.

В Москву прибувають безробітні з інших губерній. На вокзалах зібрається народ. Коли поїзд виходить, почали співати революційні пісні. Прибули ко-акти й розігнали людей.

ПЕРМЬ, 13 травня. Губернатор Волотов прохав скасувати в його губернії надзвичайну охорону. ЧИТА, 12 травня. Генерала Хол-щевникова суд визнав винуватимутим у двох випадках знехтування вим своєї влади, при чому один випадок мав важливі наслідки. Холщевника засуджено на рік і 4 місяці до кріпости, виключити зі служби, заставивши чини при йому. Генерала Румшевича суд визнав також винним і присудив зробити йому догану.

ХРИСТИЯНІЯ, 13 мая. Похорон письменника Ібсена має бути 18 травня.

Дописи.

ПІСКИ, лохвицького пов., в Полтавщині. Наші Пісکи село дуже тихе: не було тут ні розріхів по економіях, хоч їх у нас дві, ні єврейських по-громів. Люди тут трохи прокинулись під приводом д. Бедра, земського агронома, та других добрих людей. Засновано було селянську спілку. Бували часто збори, на яких були читання і промови. Все це робилось тихо та мирно. Але на різдвяних святах арештовано 6 душ крестян. Защо їх забрато, ніхто не знає; навіть їх самим не розітковано. Є чутка, що справник, чи якийсь інший начальник, казав: „ви підписувались, щоб Царя вбити—за те вас і забрато“.

В вербну неділю пройшла чутка, що до нас буде прислано 50 або 100 козаків. На страсній неділі в вівторок прибуло до нас 6 козаків шукати кватири. Поліція було наказано з Лохвиці, щоб вона нашла кватирю. Але наша поліція не дуже радо приняла сей наказ. Козаки хотіли, щоб їх дали кватирю, а платили щоб за їх еко-номію. Але поліція казала, щоб козаки йшли сами намітати і сами пла-тили. Козаки таки намагались на свою. Тоді один із стражників скава: „за гроши служиши ти п'яты!“ Тут стала суперечка.—„Приїхав юди, дуже його треба!. Давай йому квати-рю! Де я тобі візьму? Іди та щукай! Велика ціна! Без вас би тут „обо-шились“!

Так приняли у нас своїх своїх. Та як би то не було, а козаки зосталися у нас пільнувати економії, хоч сам управляючий скільки разів доносив графіні Ламздорф-Галаган, що юди не треба козаків, бо все спокійно. І правда. Все йде по старому—любомирно. Навіть намити наймалися досі по дуже дешевій ціні. Та мабуть графіні все в'являються розріхи, по-жари і мужик з дрюком за плечима і через те вона запросила до себе козаків. Поки що їх у нас тільки дванадцять, та й тим нема чого робить.

Як скрізь, у нас збираються на вулиці—хлопці і дівчата, щоб поспівати, повеселитися; козаки пощіталі що за преступне зборище і порішили розгнітити. Свою вигадку вони добре сповіняють. Розгнітують по совісті. Біль-

шого гоняються за дівчатами. Це викликає велике обурення у людей.

Козаки часто їздять в Лохвицю. 9 квітня був такий випадок. Іхали три п'яні козаки з Пісок в Лохвицю через село Бресія. В Бресіях на вигоді напали вони на дівчат і давай бить на-гайками куди попало. Ті, звісно, давай тікати, козаки за ними. Коли дівчата поховались в двори, козаки почали стріляти з винтовок. Добре, що п'яні були і руки тряслись,—нікого не відіклили. Коли два наших чоловіки, бачивши все це, хотіли їх при-держати, то вони начали одибуватися кінжалами.

Доводилось не раз чути таку ба-лачку:

— „Дивись!!? Козак... пішов у цер-кву“.

— А хиба що?

— Я думала, що воно таке... ма-хмет... Зовсім і не християнин. А воно й балака, та мов нічого, і в церкву ходить!!! Чи ба!

— У церкву ходить, а людей вбива! одразу сусідка.

На другий день святок у нас було роскошно скрізь возвані спілки рос-сійських письменників проти єврей-ського погрому. Та на жаль, воно було написано московською мовою та та-кою, що селяни або нічого не вто-ропали, або зрозуміли зовсім навпаки.

— Що воно там пишуть? питав один дядько другого—ти ж читав!

— Пишуть, що жидів били.

— Шоб в'ять били?! Лиша година! І хто це воно? І нашо? Тепер празник святій, а воно бач що! І тож є отаке?

—

Вороніків, (переясловського повіту). Наш вороніківський поміщик Ф. Л. Видиборцев есть почетитель вороніківської чайної народної тверезості. Ото він повісив в чайної власноруч написану оновістку, що всім, хто при-ходить у чайну, не можна читати інших газет, окрім тих, що дозволені цензорською владою самогож д. Видиборцев, як от: „Кіевлянин“ та „Пол-тавська Губернська Відомості“.

Наказ цей ретельно виконує сіде-лець в чайній, наш таки селянин.

Якось недавно в святині дзвін звішов у чайну один вороніківський се-лянин, щоб випити склянку чаю. За-чаем він витяг в кішені „Громадську Думу“ тає став читати. А тут сіде-лець давай на його кричані і показує на повіщену на стіні оновістку.—

— Дивись, каже, що то он таке?—і

— не дав читати газету. Не це всі, що

були тоді в хаті, дуже обурилися; та

то нічого не помогло.

—

Південно-Західна (Юго-Західна) за-лізниця.

Одії від 19 р. 00 з. 29 р. 45 х. р.

Кур'єр I, II, кл. 9 р. 55 х. з. 10 11 г. днія

Брест, Варшава, Почтов. I, II, III кл. Одеса, Брест, Білосток, Граєво, Сарні, Ковель, Варшава.

Пасаж. I, II, III кл. Брест, Вілосток, Почтов. I, II, III кл. Одеса, Умань

Пасаж. I, II, III кл. Бердичів, Рад-зівилів.

Пасаж. I, II, III кл. Одеса, Вілосток, Мішак. I, II, III кл. Одеса, Брест, Білосток, Сарні, Ковель, Варшава, Вільно, Петербург.

Мішак. IV кл. Київ

Одеса, Брест, Знаменка, Миколаїв, Катеринослав.

Почтов. I, II, III кл. Фастів, Знаменка, Миколаїв, Знаменка, Миколаїв, Елизавет.

Мішак. I, II, III кл. Білосток, Сарні, Ковель, Варшава, Вільно, Петербург.

Мішак. IV кл. Київ

Одеса, Брест, Знаменка.

Пасаж. I, II, III кл. Курськ, Вороніж, Харків, Петербург.

Пасаж. I, II, III кл. Курськ, Вороніж, Харків, Петербург.